

Virksomhedsskatteordningen – udlån til hovedaktionærselskab – SKM2014.129 ©

Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen

www.v.dk

Skatterådet fandt ved et bindende svar ref. i SKM2014.129.SR, at en erhvervsdrivende kunne udlåne midler i virksomhedsordningen til et datterselskab til det ham tilhørende holdingselskab uden skattemæssige konsekvenser, dvs. uden beskatning af udlånet som en hævning.

Spørgsmålet om udlån af midler, som en skatteyder har placeret i virksomhedsskatteordningen, har gennem årene givet anledning til flere sager. Praxis frembyder således eksempler på udlån, bl.a. til nærtstående og til egne aktie- eller anpartsselskaber, som skatteyderen har fundet af anledning til at forstrække med opsparet, lavt beskattet likviditet i virksomhedsordningen.

I skatteadministrativ praksis og domstolspraksis er fastsat ganske snævre rammer for den erhvervsdrivendes adgang til at udlåne midler placeret i virksomhedsordningen i sådanne tilfælde, uden at dette anses som en hævning i virksomhedsskatteordningen.

Udgangspunktet for denne retsstilling er de særlige bemærkninger til virksomhedsskatte-lovens § 11 i dennes oprindelige udformning, jf. FT 1985/86, till. A, sp. 2634, hvor det afslutningsvist anføres, at:

”Bestemmelsen i § 11 omfatter kun den situation, hvor det er den skattepligtige selv, der optager et privat lån i virksomheden. Virksomheden kan ikke yde ”lån” til den skattepligtiges ægtefælle eller til nært beslægtede. Virksomheden er ikke et selvstændigt

Offentliggjort d. 18. februar 2014

retssubjekt. Et eventuelt lån vil derfor anses for ydet af den skattepligtige. Hvis den skattepligtige finansierer långivningen ved at hæve beløb i virksomheden, sker hævnningen i den sædvanlige prioriteringsorden efter § 5.”

Endvidere oplyste skatteministeren som svar på Skatteudvalgets spørgsmål 89, at:

”Da virksomheden ikke er et selvstændigt retssubjekt, kan der ikke fra virksomheden ydes lån, når dette ikke har erhvervmæssig karakter. Hvis den skattepligtige finansierer privat långivning ved at hæve beløb i virksomheden, sker hævnningen efter prioriteringsordenen i § 5.

Virksomheden kan dog godt give kredit til personer, som har en erhvervmæssig tilknytning til virksomheden f.eks. varedebitorer. Endvidere kan virksomheden placere ledig kapital som bankindsud, i obligationer m.v.”

Gennem tiden har de skattemæssige konsekvenser ved udlån til givne forskellige formål været forelagt i praksis. Med Ligningsrådets bindende svar ref. i **TfS 2001, 526 LR** (SKM2001.201.LR) blev fastslået, at en erhvervsdrivendes udlån af midler til en datter til finansiering af et hus måtte anses som et udlån af udelukkende privat karakter. Et sådant privat lån kunne ikke omfattes af virksomhedsskatteordningen. Ved ydelse af lånet ville et beløb svarende til fordringens værdi følgelig blive anset for overført til den skattepligtige i den almindelige hæverækkefølge i virksomhedsskatteovens § 5. Dette gjaldt, uanset at virksomheden ville få en bedre forrentning af sit opsparede overskud ved et udlån til datteren end ved at anbringe pengene i banken.

Der er efter praksis heller ikke tale om udlån af erhvervmæssig karakter, hvor den erhvervsdrivende finansierer drift af anden virksomhed udøvet i et selskab ejet af den erhvervsdrivende, se herved **TfS 2006, 949 LSR** (SKM2006.555.LSR) om udlån af midler til selskab, der havde overtaget den erhvervsdrivendes el-installatør-virksomhed. Udlånet ansås her for ydet for at tilgodese den erhvervsdrivendes private interesser. Ligeledes kan henvises til sagerne ref. i henholdsvis **TfS 2001, 525 LR** (SKM2001.202.LR) og **TfS 2013, 494 H**, jf. nærmere nedenfor, om udlån til den erhvervsdrivendes hovedaktionærselskab, der drev virksomhed med formueplacering. Se endvidere den noget specielle sag

Offentliggjort d. 18. februar 2014

ref. i TfS 2010, 361 LSR (SKM2010.96.LSR) om udlån i investeringsøjemed på vilkår, der af Landsskatteretten betegnes som et ”usædvanligt udlånskoncept”.

Udlån i forbindelse med hel eller delvis overdragelse af den i virksomhedsskatteordningen drevne virksomhed er belyst i **SKM2004.480.LSR**, hvor Landsskatteretten fandt, at en løbende ydelse, der var modtaget som en del af afståelsessummen for en virksomhed, kunne indgå i virksomhedsordningen, samt til **SKM2014.70.LSR**, omtalt i JUS 2014/6, hvor Landsskatteretten tilkendegav, at udlån i forbindelse med generationsskifte af en virksomhed falder udenfor rammerne for virksomhedsskatteordningen.

Ved afgrænsningen af en erhvervsdrivendes udlån af midler i virksomhedsskatteordningen, der falder indenfor rammerne af virksomhedsskatteordningen, er det i sagens natur i første række Højesterets dom ref. i TfS 2013, 494 H, der påkalder sig interesse. Sagen vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt en læges udlån af midler placeret i virksomhedsskatteordningen til det ham tilhørende investeringsselskab skulle anses som en hævning i virksomhedsordningen.

Om denne problemstilling anførte Højesteret, at:

I virksomhedsskatteovens § 5 er rækkefølgen for "overførsel af værdier fra virksomheden til den skattepligtige" fastsat. Det er ikke i lovteksten nærmere angivet, hvornår der er tale om "overførsel af værdier til den skattepligtige" i bestemmelsens forstand, men spørgsmålet, om et lån må anses for overførsel af værdier til den skattepligtige, er omtalt i forarbejderne til loven. Heraf fremgår, at virksomheden kan yde lån, der har erhvervmæssig karakter, uden at dette anses for overførsel af værdier til den skattepligtige. Virksomheden kan således give kredit til personer, som har en erhvervmæssig tilknytning til virksomheden, f.eks. varedebitorer. Virksomheden kan endvidere placere ledig kapital som bankindsud, i obligationer mv. Hvis den skattepligtige derimod finansierer privat långivning, herunder til ægtefælle eller nært beslægtede, ved at hæve beløb i virksomheden, er der tale om overførsel af værdier til den skattepligtige i henhold til lovens § 5.

Højesteret finder, at de lån, som blev ydet til HI ApS, ikke havde erhvervmæssig karakter. Der var derimod tale om, at A finansierede privat långivning, idet han, uden at

Offentliggjort d. 18. februar 2014

det havde tilknytning til lægevirksomhedens aktiviteter, hævdede beløb i virksomheden. Herved skete der "overførsel af værdier" fra virksomheden "til den skattepligtige" som nævnt i virksomhedsskattelovens § 5.

Som det fremgår, blev adgangen til at foretage udlån indenfor virksomhedsskatteordningens rammer med afsæt i de oprindelige motivudtalelser *afgrænset til* långivning af ”erhvervsmæssig karakter”, dvs. långivning med tilknytning til virksomhedens aktiviteter. En sådan relevant tilknytning fandtes ikke at foreligge i den konkrete sag.

Udlån af erhvervsmæssig karakter

I sagen afgjort ved Skatterådets bindende svar af SKM2014.129.SR blev et påtænkt udlån til et datterselskab til et holdingselskab tilhørende den erhvervsdrivende imidlertid anerkendt som erhvervsmæssigt, og faldt således *indenfor* rammerne af virksomhedsskatteordningen:

Her var der tale om et landbrugsinteressentskab mellem to ikke-interesseforbundne interessenter. For 2014 og fremefter skulle landsbrugsinteressentskabet forpagte jord tilhørende den ene interessent med henblik på planteavl. De to interessenter havde hver især etableret et holdingselskab. Disse to holdingselskaber ejede hver halvparten af kapitalen i et anpartsselskab, der aftog afgrøderne fra interessentskabet, og som ejede bygninger og produktionsanlæg til brug for forarbejdning og eksport af disse afgrøder.

Den ene interessent, der havde overskydende likviditet i virksomhedsskatteordningen, anmodede nu om Skatterådets bekræftelse på, at interessenten kunne foretage udlån til anpartsselskabet til anvendelse til selskabets produktion uden om hæverækkefølgen i virksomhedsskattelovens § 5. Det var herunder tanken, at udlånet skulle foretages på sædvanlige forretningsmæssige betingelser og vilkår.

Skatterådet besvarede denne anmodning bekræftende med henvisning til, at udlånet skete til et selskab, som den virksomhed, der foretog udlånet, havde en erhvervsmæssig forbindelse til i 2013, og fra 2014 havde samhandel med. Efter Skatterådets opfattelse var der herefter tale om et erhvervsmæssigt udlån.

Offentliggjort d. 18. februar 2014

Skatterådets afgørelse er så vidt ses den første offentliggjorte afgørelse af sin art, hvor en erhvervsdrivendes udlån til eget selskab anerkendes som erhvervmæssigt.

Afgørelsen ligger ikke fjernt fra motiverne til virksomhedsskatteoven, hvor varedebitorer nævnes udtrykkeligt som ”*personer, som har en erhvervmæssig tilknytning til virksomheden*”. Som det ses, er det ikke tillagt betydning for bedømmelsen, at varedebitoren er interesseforbundet med den erhvervsdrivende.

— o —